

ÅREBLADET

OKTOBER 2011

NR. 4

SOM RØNING BØR VÆRE

AARHUS STUDENTER ROKLUB - ASR

ASR-ÅREBLADET OKTOBER 2011

Nu falmer skoven trindt om land, og fuglestemmen daler; alt flygted storken over strand, ham følger viltre svaler.

/ N.F.S. Grundtvig

I dette nummer af Årebladet vil en del af jer nok blive ramt af en smule misundelse...

For det er vel ikke forkert bemærket, at sommeren ikke har vist sig fra sin bedste side i år?

Derfor er det jo fantastisk, at vi i år har haft mulighed for at søge mod varmere himmelstrøg. Den langtur, man altid har gået og drømt om, blev for nogle af os til virkelighed! Lad jer inspirere til de næste mange års langture...

Efteråret og vinteren står atter for døren – og det bliver tid til hyggelige indendørsaktiviteter i form af 8 GP (ergometer roning i fede nyere ro faciliteter ved Brabrand Rostadion), volleyball, fredags svømning (med efterfølgende snak over et par kolde fadøl), klubafte-ner og senere fede julefrokoster!

Nej, kom ikke og sig, at der ikke sker noget i ASR i løbet af vintersæsonen.

Men er udendørssæsonen så helt slut? Nej da! Hiv fat i den nærmeste Langtursstyrmand, når vejrforholdene ellers tillader det. Det er en sjov oplevelse at ro af sted, mens der fx ligger et smukt hvidt lag sne i gården og på badebroen. Og så er man jo garanteret blik vand!

/Redaktionen

INDHOLD

- 2: Indhold, leder.
- 3: Digt.
- 4: Formandens klumme.
- 5: Jobopslag
- 6: Tag på ski med rovennerne
- 8: Generalforsamling
- 9: Kaninkap
- 14: Først tager vi Grækenland
- 21: Det norske eventyr
- 26: Aarhus - Samsø tur/retur

REDAKTION:

Lars Jensen (Ansvarshavende)
Stine Sarauw Lindegaard
Astrid Mohr
Jonas Marschner
Gry Hvass
Merle Strand Banggaard
Søren Møller

Foreløbige deadlines:

5/12-11

INDLÆG:

Sendes til:

Lars Jensen
P. P. Ørumsgade 20 4th
8000 Århus C
Tlf.: 61336333

Pr. email indtil deadline:

Word dokument 2003 samt jpeg billeder.

aarebladet@gmail.com

Deadline næste blad: 5. december 2011

Stadig med sydens varme i kroppen sidder jeg denne lørdag formiddag med en kop kaffe for at forfatte en klumme. Det er en uge siden, vi vendte hjem til efteråret, men billederne kører stadig på den indre nethinde fra en uges rotur i Det Ægæiske Hav ved Peloponnes, Grækenland. Ti roere og en lille guldklump af en kommende roer var af sted i en uge – og vi fik i dén grad slået fast, at roning er en uovertruffen måde at møde andre lande på. Middelhavets lune vand, de mange farverige fisk og blæksprutter, piratøer og klippeskær i et azurblåt hav. Solopgang og trangiakaffe i strandkanten, snorkling langs klippevægge og turen gennem citronplantager og olivenlunde til restaurantbesøg om aftenen. Jeg-vil-af-sted-igen.nu!

Den manglende sommervarme herhjemme til trods, så har der i år været en imponerende opbakning til 4/8GP. Jeg håber, at endnu flere vil tage imod tilbuddet om træning hen over vinteren i vores fremragende faciliteter på Brabrand Rostadion – og forhåbentlig er anledning til, at endnu flere stiller op til regattaerne. Måske så mange, at vi skal til at tænke i anskaffelse af en 8'er og udfordre de andre studenterbyer i en match? Og måske vi snart kan se nogle langdistancehold igen? ASR har mange gange vist sin styrke på 10 og 25 km i inrigger. Det bør vi kunne gøre

igen fra næste år!

Efterårets komme varsler også, at vi skal afholde Generalforsamling i klubben. Det sker 17. november kl. 19. Vi baserer vores klubliv på frivillighed og frihed under ansvar – og dertil et hjerteligt sammenhold. Så det er vigtigt, at alle løfter opgaven. Ellers ville vi helt banalt ikke have den roklub, vi har i dag! Nogle stykker i bestyrelsen har valgt at holde, derfor skal vi have nye på holdet. Måske det er noget for dig? Vi kan ud over et fremragende sammenhold tilbyde personlig udvikling, lederuddannelse og andre realkompetencer, der kan komme enhver til gode i fremtidigt arbejde. Men det forudsætter, at du yder en indsats – som dog sagtens kan afstemmes med et fuldtidsstudie eller –erhverv. Har det din interesse? Så kontakt os gerne og hør nærmere.

Inden det bliver november har vi heldigvis en masse arrangementer at se frem til. Ta' blot DM i Aarhus 1. oktober, Copenhagen Harbour Race den 15. oktober og Løvfaldsturen den 22-23. oktober. Foruden roturene på bugten og søen. Og endelig: Standerstrygning den 29. oktober.

Vi ses på vandet!

Er du den næste Kasserer i ASR?

Da jeg stopper ved næste generalforsamling, for at kaste mig over andre opgaver i ASR, er der behov for en ny kasserer på posten.

Kassereren er medlem af forretningsudvalget (sammen med formanden og næstformanden) og er tovholder på materiel- og husområdet.

Din primære opgave er det daglige ansvar for økonomien dvs. betaling af regninger og lave regnskab herpå.

Sekundært, så skal du én gang om året udsende kontingentopkrævninger og søge aktivitets- og lokaltilskud.

Endvidere er du ansvarlig for forsikringsforhold og fondsarbejde.

Er du interesseret, så send mig en mail kasserer@asr.dk eller ring på 29244914 for at høre nærmere.

Planen er at sikre en glidende overgang, således du selvstændigt kan håndtere opgaverne fra det nye regnskabsårs begyndelse dvs. Oktober 2011.

TAG PÅ SKI MED ROVENNERNE I UGE 5

Så er der ikke lang tid til at rosæsonen er over. Det betyder at det ikke varer længe inden skisæsonen starter ;o)

Derfor gentager vi sidste vinters succes med en skitur for ASR i uge 5. Turen går til Bad Gastein i Østrig. Undertegnede arrangerer som sidste år turen. Jeg har været skibums og skilærer i Bad Gastein 3 sæsoner, de sidste 6 sæsoner har jeg været der 3-4 uger hvert år.

Bad Gastein ligger i Gasteiner Tal, der er 203 km pister i dalen fordelt over 4 del-områder.

Vi skal bo på Hotel Sonnwendhof eller Haus Nefer de to hoteller ligger med en af-stand på under 100 m. Det meste af den tid jeg har været i Bad Gastein har jeg bo-et på Sonnwendhof. De to hoteller er ejet af Frau Thomalla, der er en utrolig flink ældre dame.

Sonnwendhof er et ældre hotel med bad og wc på gangen, der er en hyggelig opholdsstue hvor der er mulighed for aftenhygge.

Nefer er lidt mere moderne med bad og wc på værelserne.

Prisen for en seng med morgenmad på Sonnevendhof er 20-23 € pr. nat, på Nefer er prisen 30 €.

Liftkortet koster 234 € for 7 dage. Det giver adgang til hele Ski amade´ der blandt andet omfatter Wargrain, Flachau, m.v. det giver mulig hed for evt. at tage en dag på langtur.

Jeg forventer, at vi som sidste år kører til Bad Gastein med toget. Det er en hygge-lig og behagelig måde at rejse på.

Der er eventuelt muligt at vi vælger en af følgende andre transportmuligheder:

- Bus man rejse med et af de rejsebureauer der hver uge køre til Østrig
- Bil
- Fly
- Leje minibus

Ved rejse med tog vil der være afgang fredag d. 27/1 om aftenen og

hjemkomst om eftermiddagen søndag d. 5/2. Sidste år betalte vi 1951 kr. for returbilletten med liggevogn (prisen kan svinge afhængig af grupperabat)

Foreløbig tilmelding er senest 1. december, når vi ved hvor mange og hvem der er interesserede, afgør vi transporten.

Tilmelding til turen kan ske ved at skrive sig på i sedlen ASR eller ved kontakt til undertegnede på perlousdal@hotmail.com eller tlf. : 23 72 84 75

Den forventede pris for turen er ca. 4800 kr. (transport med tog i liggevogn, liftkort og 7 overnatninger på hotel med morgenmad.)

For mere info om Bad Gastein se www.skigastein.com

For yderlig information om turen ring til undertegnede.

Per Lousdal

Tlf.:23 72 84 75

GENERALFORSAMLINGER I ASR

Hermed indkaldes til generalforsamling i Aarhus Studenter Roklubs Støtteforening og i Aarhus Studenter Roklub

torsdag d. 17. november 2011 kl. 19.00 på Fiskerivej nr. 7.

Program for aftenen:

I. Generalforsamling i Aarhus Studenter Roklubs Støtteforening
Dagsorden ifølge støtteforeningens vedtægter.

II. Generalforsamling i Aarhus Studenter Roklub

Dagsorden ifølge vedtægternes §8:

1. Valg af dirigent og referent
2. Aflæggelse af beretning
3. Forelæggelse af regnskab til godkendelse
4. Indkomne forslag
5. Fastsættelse af kontingent
6. Valg af formand
7. Valg af 7-9 bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af to revisorer
9. Eventuelt

ad. 3. Regnskabet vil være tilgængeligt hos Peter Vestergaard, 2924 4914, de sidste tre dage før generalforsamlingen.

ad. 4. Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal ifølge vedtægternes § 8 være bestyrelsen i hænde senest 10 dage før generalforsamlingen (undtaget herfor er forslag til kontingent og forslag til bestyrelse eller andre poster).

ad.5. Bestyrelsen vil udarbejde et udkast til budget, som vil blive fremlagt i forbindelse med fastsættelsen af kontingent.

ad.7. Vedtægterne siger, at "Kandidater til de forskellige tillidshverv kan bringes i forslag af ethvert stemmeberettiget medlem. Det påhviler den fungerende bestyrelse at sørge for, at der bringes så mange kandidater i forslag, at samtlige tillidshverv kan besættes." I lighed med tidligere års generalforsamlinger vil der blive hængt et opslag op i klubhuset én måned før generalforsamlingen, hvor alle, der har lyst til at sidde i bestyrelsen, kan skrive sig på. Dette for at skabe større åbenhed om hvem, der ønsker at kandidere til bestyrelsen. Interesserede opfordres til at tale med mindst to fra den siddende bestyrelse og skrive sig på listen senest én dag før generalforsamlingen afholdes.

Bemærk i øvrigt, at det eneste direkte valg er til formandsposten. Alle andre kandidater kandiderer dermed formelt set kun til medlemskab af bestyrelsen, ikke til en bestemt post, jvf. vedtægternes §7 stk. 3: Bestyrelsen konstituerer sig selv.

Bestyrelsen

KANINKAP

"I skal dø imorgen kl. 18 – Simon er jeres bøddel". Indtil for få måneder siden ville sms-beskeder af denne karakter have ført til associationer i retning af dårlige gys og store mængder popcorn. Det er givet vis stadig tilfældet for de fleste, men for årets kaninkaproere vækkes i stedet minder om metallisk smag af lunge og blod i munden, helt urimelige tilråb fra trænere samt mange fantastiske timer på Århusbugten henover sommeren.

Træningslejr

Fra første træningsgang blev det proklameret, at "ASR har lange og stolte traditioner for at vinde regattaen i Aalborg til september!" Heri lå en slet skjult hentydning til, at hvis det ikke også blev til sejr i år, kunne det selvsagt ikke være trænerens skyld, men blot tilskrives en historisk slap og talentløs indsats fra de fremmødte hun- og hankaniner. Dertil kommer desuden at i hvert fald undertegnede på daværende tidspunkt stadig havde et meget nært venskab med ugler og andet romæssigt utøj, hvorfor første forhindring egentlig var at blive helt

"dus" med åre, sæde og ikke mindst samtidighed.

For at nå målet om sejr over Aalborgs kaninhold blev ugentlige kaffekage-udflugter derfor udskiftet med træningsture tirsdag og torsdag. På disse stiftedes hurtigt bekendtskab med fantastiske øvelser som "pyramide", "tagopbygning" og ikke mindst en her unavngiven træners (Simon) forkærlighed for at insistere på lange passagers roning med lukkede øjne, hvilket for besætningen ikke kunne gives anden mening end trænerens lyst til at bidrage til smil blandt kajakroere, mere hærdede rofolk samt nudisterne på Den Permanente. Men efterhånden som tiden skred fremad

og den ene uge tog den næste, måtte selv den mest negativt indstillede tagåre indrømme, at der trods alt var mening med galskaben og betydelige forbedringer at spore i ro-takten.

"Pigebåden Bøf"

Som supplement til den tekniske træning og den konstante kommando om "tidlig opskivning" involverede tirsdag og torsdag i høj grad også buldrende puls og værkende lunger. Dette ikke mindst i drengébåden, som efterhånden kom til at lide af en hvis præstationsangst. Denne var i stor stil fremkaldt af en anden lige så unavngiven træner (Asger), der konstant fortalte om pigernes høje tryk og kadence samt deres tilnavn "pigebåden Bøf". Og hvis ikke han-kaninernes manddom var dem totalt frataget blev den det i hvert fald forbigående, da sidste del (Astrid) af det anonyme trænersteam under en spurt konstaterede: "Vi forlænger lige jeres spurt med 10 stærke mere – det er jackpotten for ikke at trykke ordentligt igennem!"

Den Store Dag

Som sommeren begyndte at gå på held, fik selv kanindrengene om ikke styr på, så da i hvert fald forbedret tryk og samtidighed. Dette endda til trods for at kaninårgangens svar på "Jan Ullrich - Kraftværket fra Rostock", Bjarke Bitsch, måtte lade

sig udskifte grundet trafikuheld. Hvorvidt rygtet om kaninkap'ernes svulmende biceps nåede Aalborg og førte til arrangørens afbud vides ikke, men faktum er, at kaninernes ilddåb flyttedes til Brabrandssøen og Århus Open Regatta. Pigebådens "bøffer" uddelte her bankekød til et til lejligheden sammensat hold af tidligere kaninkap'ere fra ASR, mens drengene måtte sande, at de ikke kunne bide skeer med Odders eliteroere. Ret skal være ret – drengene er stadig mega misundelige på pigernes medaljer, men til gengæld godt tilfredse

med at undgå medaljeuddelingens efterfølgende forevigelse iført stramtsiddende rotrikot med tydeligt aftegnet rødvindsk.

Afslutningsvis er kun at understrege den store indsats, som trænerne har lagt i kaninkaproningen henover sommeren. Jeres engagement og tålmodighed har været helt forbilledligt! 2 X Signe, 2 X Marie, Bjarke, Jesper, Rene, Anders og Lasse siger derfor tak for mange fremragende timer og godt selskab på Bugten!

FØRST TAGER VI GRÆKENLAND

Snorkling, Uzo, 35 grader, græske skift, feta, azurblåt vand og roning. Det er lig med en rodrøm, der blev til virkelighed for 10 ASR roere og en dejlig lille baby.

Det er tidlig morgen, og de første ASR roere begynder at dukke søvndrukne op i lufthavnen. Forventningens glæde står malet i de ansigter, der ikke er så tyngede af det tidlige tidspunkt. Nu er det endelig dagen, hvor de græske farvande er inden for rækkevidde.

Det skal siges, at det her kun er noget jeg har fået genfortalt. Jeg stødte først til ferien første dag i Grækenland. Her blev jeg købt af Nanna i en souvenirbutik. Jeg er en virkelig flot statue af Zeus, der blev til de aarhusianske roeres vandrepokal. Hver dag blev jeg uddelt til den person, der havde gjort sig særlig bemærket. Og dem var der rigeligt af på verdens bedste roferie.

Roerne blev indkvarteret på Tolo Camping lidt udenfor Tolo by i fire gode bungalows med aircondition.

Kun et stenkast derfra lå stranden, hvor robådene fik lov at stå. Bådene var kørt derned af DFfR. De skulle bare læsses af traileren, og så var der ellers fri leg på det klare græske hav.

Brødrene Fez

Første rodag skulle det lokale farvand tjekkes ud med en rolig tur ovenpå gårsdagens rejse. Der blev investeret i snorkeludstyr, og det var et fedt syn, der mødte roerne, da de første gang hoppede i fra båden. I det klare vand, var der fyldt med fisk i alle mulige størrelser. Og så var det ren nydelse, at kunne hoppe i vandet efter en rotur i 30 grader. Det var dog knap så stor en nydelse, da et af ankrene havde sat sig urokeligt fast på fem meters dybde. Kaptajn Michael og hans seje besætningsmedlem Kasper prøvede begge ihærdigt at få det fri. Men selvom det kostede propper i ørene og en brækket svømmefod, så sad ankret fast, og til sidst måtte besætningen klippe ankret af og vinke pænt farvel. Ellers gik dagen med masser af roning

og et utal græske skift.

Da roerne igen ramte land besluttede den ankerløse båds besætning at gå på shopping. Og i en rus af trøsteshopping købte Michael og Kasper sig hver en fez i henholdsvis moderigtig rød og frisk blå. Hattene sad resten af ferien som limet på hovederne af de to wannabe grækere, som hurtigt blev døbt 'Brødrene Fez'. Derfor gik jeg som vandrepokal første dag til Merle, fordi hun hele dagen måtte følges med Brødrene Fez.

To the rescue

Næste dag skulle der roes. Så af sted det gik til en lille kystby, hvor der var mulighed for rig proviantering af is og sodavand. Roerne havde efterhånden vænnet sig til, at hverdagsuniformen bestod af bikini eller badebukser. Der var ingen grund til mere tøj. Kun hvis solen blev for streng, men så kunne der altid køles af med et hurtigt græsk skift. På vej ud af den lille havn røg Michaels (der sad 1'er) solbriller i vandet. Der hører selvfølgelig med til

historien, at han få minutter forinden havde fortalt, hvor glad han egentlig var for de solbriller. Men i god rofart røg brillerne altså i vandet og inden Michael kunne nå at sige fez, var Kasper hoppet ud af båden og dykket ned efter brillerne. Det var en heltmodig gerning, der gjorde, at jeg den dag gik til Kasper. Dog var dagens helt knap så stolt af situationen, da roerne senere fandt ud af, der var fyldt med brandmænd. Men Michael var meget glad for at hans solbriller blev reddet.

Om aftenen gik hele ASR gruppen ud og fik god græsk mad på en hyggelig restaurant. Her fandt de hurtigt ud af, at græsk salat, grillet ost og uzo skulle blive en fast del af feriens kostpyramide.

Ro alle mine piger

Tredjedagen begyndte meget tidligt. Imens det stadig var mørkt i det græske og cikaderne sov, spændte roerne pandelamperne fast og fik

bådene i vandet. Morgenmaden blev nydt på båden imens solen lod vente på sig. Kort efter brød solen frem bag bjergene, og der blev givet applaus fra bådene. Bagefter blev der roet over til 'piratøen' i 'piratbay', som var blevet roernes favorit snorklingssted. Her fandt Hr. Steensgaard sit mobile barristatalent frem fra agterrummet og bryggede sprød morgenkaffe til de knap så friske roere. Der var dog enkelte, som i stedet faldt i søvn og sov fra turistbåd inklusiv turister, der vadede lige forbi. Jo jo, roning kræver sin søvn. Efterfølgende blev der snorklet i 'piratbay' og det græske undervandsliv blev nok engang gransket.

Hvornår på turen det her skete ved jeg ikke. Men det jeg ved er, at jeg denne aften blev overrakt til Jacob Blom. Den gæve kaptajn havde ladet sine to vakre medroer give den gas i båden. Kaptajnen synes dog, at de var lidt sløve i optrækket. Det viste sig at skyldte kaptajnens egen glemsomhed. Ankret lå stadig på havbunden!

Jeg blev overrakt ved aftenens middag i den hyggelige græske by Nafplion, hvor hele holdet var kørt til om aftenen. Her var der små gader, græske gademusikanter, god mad og hjemløse katte som vandt Skipper Troelsens hjerte gang på gang.

Da roerne kom hjem daffede en lille flok ned på stamstedet 'The Red Rock'. En bar bygget på en klippe med top klasse udsigt og ganske glimrende Uzo. Den græske drik, som hurtigt fik tilnavnet 'Snuzo', da den kan have den sideeffekt, at man bliver nødt til at 'snooze' sit vækkeur dagen efter, man har drukket den.

Så er der forestilling

Og det var netop, hvad der skete næste dag. Bortset fra en båd fyldt med overskuds A-mennesker, der ville se solopgangen, blev der 'snuzoet' til den store guldmedalje. Og først da barrista Kasper begyndte at spille med kaffetalenterne vågnede den lille roby. Det blev dog til en hviledag fra

det hårde roliv. I stedet drog en flok af roerne af sted mod et gammelt (og her taler vi altså virkelig gammelt. Som fra dengang, hvor vi i Danmark gik og slog hinanden i hovederne med sten og tanken om en inregger slet ikke var tænkt) græsk amfiteater. Det var stort og imponerende. Og når tankerne vandrede af sted mod, hvor gammelt det egentlig var – ja, så blev de kære roere en anelse mundlamme. Eller det var faktisk ikke alle roerne. Storebror Fez med den flotte røde hat trissede stille ned af de uhyggeligt mange trin og placerede sig (med rød fez) roligt i midten af teatret. Og pludselig begyndte han at synge. De andre turister begyndte først at fnise lidt, men da de så lyttede efter og hørte, at manden under Fez'en rent faktisk kunne synge, fulgte de spændt med og gav stort bifald, da nummeret var slut. De andre roere var meget stolte.

Den lille fez-bror blev selvfølgelig opmuntret af optrinnet. Og da brødrene til daglig roede i den gæve båd 'Svante', gik de sammen ned og lirrede 'Svantes Morgenvise' af for de begejstrede turister – nu var roerne dobbeltstolte.

Og sådan gik det til, at jeg den dag gik til storebror Fez aka Michael Troelsen for hans blærede skønsang midt i den græske histories efterladenskaber. Ja, selv Zeus var en smule stolt.

Først tager vi Grækenland

Efter hviledagen var roerne igen klar til at flexe guns'ne og drage ud i den smukke græske havnatur. Denne gang var kursen sat mod Nafplion. Tidligere havde roerne nemlig spottet en borg på en lille ø udenfor byen – og den skulle selvfølgelig indtages. Der var et godt stykke til den lille havneby. På vejen blev især de stejle klippevægge beundret. Både fra båden og igennem dykkerbriller. Der var også små grotter, som en enkelt robåd vovede sig helt tæt på.

Der blev smidt anker i Nafplion, og der blev investeret i en god solid frokost burger. Og så var roerne

klar til at overtage den efterhånden sagnomspundne borg. Bådene blev lagt til ved den lille ø. Dannebrog blev smidt over skulderen, og så var de på vej. Frygtløse som danske vikinger, der ikke ved bedre. På toppen af borgen var humøret højt, og brødrene Fez var hurtige til at ville hive det græske flag ned. Af uransagelige årsager lykkedes det dog aldrig, så den danske overtagelse af grækerborgen har de til gode. Til gengæld fik pigerne poseret i fin numseopstilling, og bagefter blev der hamstret forråd til turen hjem fra vindruetræerne.

I min iver for at fortælle om roernes forsøg på at overtage borgen glemmer jeg helt den gode historie om, hvorfor jeg igen endte hos den kære Kasper. På vej mod Nafplion var der godt gang i blæsten, og det er hårdt at være tagåre i modvind. Derfor ville Hr. Steensgaard, som en anden hardcore cykelrytter lige levere en spytklat i kampens hede. Han vender sig pænt, for at lever mundvandet ud over

bådens kant. Men selv en juraprofessor kan blive snydt af naturens regler. Så spytklatten ændrede kurs med vindretningen og endte i hovedet på den intetanende Merle, der var mindre glad ved situationen. Men som Michael konkluderede, skulle hun bare se det, som et stort vådt kys.

Blække vækker opsigt

For at være ærlig har jeg svært ved at huske, hvor turen denne dag gik hen. Men jeg ved, at den i hvert fald gik forbi 'pirat bay' til endnu en omgang kvalitetssnorkling. Der var dog efterhånden opstået et 'fish you must see before you leave Greece-kodeks' blandt roerne. Højt på listen stod sværdfisken. En pudsigt fisk, man kun fik øje på, hvis man i stedet for at kigge ned, koncentrerede sig om at holde blikket op mod overfladen. Ikke alle roerne mestrede den disciplin, men mange fik et glimt af den berømte fisk.

Øverst på listen stod dog et helt andet undervandsdyr – blæksprutten. Tre af roerne havde et par dage forinden set en blæksprutte, og det vakte kæmpe misundelse hos de syv andre roere. Derfor var aktion 'Find Blække' for alvor skudt i gang. Der blev ledt højt og lavt, men uden resultat. Men pludselig slog turens opmærksomme biolog 'blække-alarm'. Hans skarpe dyreøje havde spottet en blæksprutte under

en sten helt inde ved vandkanten. Og straks lå der ni ASR-roere med nummeren i vejret og betragtede den flotte Blække.

Til sidst fik de det imponerende undervandsuhyre lokket ud af sin hule. Og af sti af sted det gik til stor hujen og jublen. Blæksprutten fis rundt i vandet, imens den skiftede farve. For til sidst at forsvinde tilbage til sin trygge sten igen.

Derfor gik jeg denne dag – yderst velforjtent – til den årvågne natursøn Niels, der sørgede for, at roerne kunne sætte et stort fedt 'tjek-tegn' på listen ud for blæksprutte.

Så rejste søen sig

Den sidste rodag blev nydt langs de høje klipper med frokost på en hyggelig strand – hvor de dog til stor skuffelse solgte is til overpris. Tsk tsk. Den første dag roerne var ankommet, havde de hørt meget om søbrisen, der kunne få vandet til at rejse sig. Derfor havde de lydigt været i land til eftermiddagstid, så der ikke kom fare på færde. Men der havde ikke rigtig været noget fare at være på vagt overfor. Men da roerne småtroede hjemad mod Tolo, begyndte bølgerne at vise tænder. Og kort efter var der for alvor gang i det græske hav (om det var fordi Poseidon havde følt sig lidt tilsidesat på turen, vides ikke).

Roerne kom dog sikkert hen til stranden, hvor de store sten og skulle passeres. Her blev det spændende. For lige ved siden af de store sten var en endnu større klippevæg, som kunne få selv den største ASR-roer til at føle sig meget lille og magtesløs. Men med hurtige kommandoer kom bådene sikkert på land. En af kaptajnerne – Kasper – viste dog igen altopofrende mandsmod, da han hurtige end sin egen roslykke hoppede i havet og stod i vand til hovedet. Men båden kom sikkert på land. Derfor endte jeg denne dag endnu engang i Hr. Steensgaards trygge favn.

Turister

Lørdag blev robådene overdraget til det næste hold forventningsfulde roere. Denne gang var det søsterklubben DSR, der stod klar til et grækereventyr. Derfor stod dagen på fastlandsferie. De mandlige roere samt Nanna og Gudrun tog til Nafplion for at opleve en endnu større borg, end den de

forsøgte at overtage tidligere på ugen. Der er ingen forlydner om, hvorvidt ASR igen forsøgte at indtage en græsk borg eller ej. Men udsigten blev i hvert fald nydt og suget til sig.

De fire piger valgte i stedet at bruge den sidste dag under en solparasol på stranden med en bog i den ene hånd og en kølig drink i den anden.

Om aftenen var alle roerne ude at spise sammen på en restaurant, der vitterligt lå helt nede i vandkanten. Og her kom det øjeblik, jeg virkelig

havde glædet mig til. Som en fast vandrepokal igennem hele ugen, skulle jeg denne dag uddeles til den af de ti ASR-folk, der havde gjort sig mest bemærket over hele ugen. Det var Hr. Steensgaard, der fik æren af at vælge den person, der var værdig til at få Zeus med hjem som et evigt minde. Og jeg gik til: Da da da da dammmmm – Gudrun! Nanna og Johannes' skønne lille datter. Charmetolden havde igennem hele ugen holdt humøret højt ved at grine, hver gang en ny fjollet roer stak hovedet ned til hende. Og hvad hun ikke måtte lægge øre til af roere, der fjollede rundt og blev jublende glade, hver gang der blev kvitteret med et stort smil og et humørsmittende grin.

Så næste dag blev jeg pakket i kufferten og vendte snuden mod et langt og godt liv i Danmark.

/Merle Strand Banggaard

DET NORSKE EVENTYR

Fortælling fra min første langtur.

Det var med sommerfugle så store som elefanter i maven, at jeg mødte op i ASR's klubhus en mild sommeraften i juli – klar til at drage afsted på ro-eventyr i den norske Telemarkskanal. Efter aftensmad, pakning af biler, en fire timers lang sejltur og flere timers kørsel på både dansk og norsk grund nåede vi, kl. 2 om natten, frem til roklubben i Porsegrund.

Jeg var dagen inden blevet indviet i nogle af de ting, vi ville komme til at opleve på sådan en rotur i det norske. Åbenbart var tungt vand, roning op ad bakke, flydende overgang, slusehajer og dræberigler meget almindeligt i Telemarkskanalen. Jeg begyndte efterhånden at blive mere og mere spændt på hvad det egentlig var jeg havde rodet mig ud i ☺

Nervøsiteten meldte sig lidt igen, da bådene var blevet pakket og vi alle var klar til afgang. 8 meget erfarne roer og en kanin var nu klar til at lægge fra kaj ved Klovholdt (en halv snes kilometer

fra Porsegrund) og styre ud på ukendt, spændende farevand.

Starten gik flyvende og inden længe var vi nået et godt stykke op gennem den smukke Telemarkskanal med bjergskrån timer beklædt i alle tænkelige grønne nuancer. Frokosten nød vi "flydende". De tre prægtige både vuggede sagte ved siden af hinanden, mens rugbrød, tomater og diverse pålæg blev sat til livs af de 9 sultne roer, alt imens solen bragede ned fra en skyfri himmel - dejligt!

Turen gik videre, og ved 18-tiden efter et par forkerte sving, blev bådene båret i land på den dejlige lille "Sanden Strand". Teltene blev slået op og inden længe simrede Ida's lækre Bøf Bourguignon i den store bålgrøde. Oven på en gourmet middag i det grønne og et glas rødvin eller to begyndte trætheden at melde sig. En kop kaffe senere var trætheden glemt, og stemningen var super på den lille lejerplads. En fantastisk første dag på min første langtur, blev afsluttet med bål, norske sange, ristede skumfiduser og masser af hygge ☺

Næste morgen vågnede jeg ved lyden af Per's milde røst. Et "Go'morgen" gjaldede ud over den lille strand. Regndråberne trommede stille på teltdugen. En hel nats dejlig, uforstyrret søvn i det fri var lige hvad jeg trængte til.

40 mm vand var der blevet lovet i løbet af dagen. De næste par timer dalede regndråberne stille ned fra den grå himmel i trods alt moderate mængder, mon ikke DMI havde skudt lidt over målet.

Første stop denne dag var ved en lille lystbådehavn. En venlig havnefogde åbnede det lille klubhus for os. Dejligt med en pause hvor den ømme bag kunne få et tiltrængt hvil i de bløde sofaer ☺

Efter få minutters roning var vores mål "Notodden" i sigte. Videre gik det op gennem den smukke kanal. Notodden fremtonede nu klart og tydeligt på styrbord side. Ved første

sidekanal ind mod byen blev kursen ændret. Der skulle provianteres, og hvilket bedre sted at gøre det end i byen. Strømmen i denne sidekanal var dog stærkere end beregnet. Efter flere minutters roning hvor der gang på gang blev kaldt "stærke", og båden stadig ikke havde flyttet sig en tomme, blev missionen afblæst, og vi lod strømmen føre bådene ud på den store kanal igen.

Meget våde og sultne lagde vi til ved den første strandbred vi fandt. Frokosten blev serveret under 2 parasoller ved den lokale isbod, der på denne grå, regnvåde dag var mindre besøgt end ASR når der kraftig kuling fra sydøst. Selv turens garvede roer kunne konstatere: "nu regner det da vist!". Det var ikke bare duggen der faldt tungt, som ellers havde været tilfældet tidligere på turen.

Varmen kom tilbage i kroppen, da roning blev genoptaget, og efter en lille times roning nåede vi kanalens ende. Stævnen blev vendt, og vi roede tilbage mod en lille strandbred, nord-vest for Notodden, hvor bådene blev båret i land. Ved ankomsten til Notodden Campingplads så vi alle frem til et varm bad, tørre hytter og lun kakao. Aldrig har et varmt bad været så dejligt, og ud fra lugten på tøjet at bedømme, været så tiltrængt ☺

Senere på aftenen fik vi besøg af Tine,

en bekendt af 2 af turens to roer. Hun var vores kontaktperson i Notodden, og kunne fortælle en hel masse om området, både ro-, overnatning-, og oplevelsesmæssigt. Snakken gik lystigt i den lille hytte – den perfekte afslutning på endnu en fantastisk, om end våd, dag på vandet.

Fodnote.....:Denne dag, som jeg på ovenstående skrivende tidspunkt lykkeligt troede var veloverstået, havde stadig et par overraskelser gemt i ærmet til os. Tine, som tidligere nævnt var vores kontaktperson i Notodden, ville efter kaffen gerne ned for at se de prægtige robåde. Tre roer og Tine drog derfor mod stranden. Inden længe modtog de tilbageværende roer en opringing. Beskeden lød kort og præcis: "Bådene er væk!!!" Det lød simpelthen så usandsynligt og komisk – det måtte være en joke. Robåde stikker da ikke bare sådan af fra en. Desværre var beskeden rigtig. Da vi kom ned til stedet hvor bådene burde stå, blev vi mødt af en gabende tom strand, som var væsentlig mindre

end ved vores ankomst tidligere på dagen. Den nu ikkeeksisterende strand var blevet en del af en meget bred, brusende kanal. Efter flere timers søgen, med stor hjælp fra Tine og hendes kajaker, blev de 2 manglende robåde lokaliseret – hurra ☺ Med noget møje, besvær og de stærke roers indsats blev bådene tillandsbragt uden betydelige skader, dog tre bundbrædder og en bådshage fattigere. Så alt i alt en lykkelig afslutning på en meget begivenhedsrig aften.

Så hvis du skal til Norge en tur for at ro – så vær opmærksom på, at vandstanden pludselig kan stige voldsomt, og hvem ved, måske får din båd også lyst til at stikke af ☺

Oven på nattens overraskende drejning besluttede vi os for at sove længe – helt til klokken 08.00 ☺. Udenfor skinnede solen, så det tegnede allerede til at blive en god dag fra morgenstunden af. Kursen blev sat ud af kanalen, tilbage af den vej vi

kom fra. Smukt vejr (i hvert fald noget af tiden), fantastiske omgivelser, hyggelige mennesker og gufposer – det er dejligt at være på langtur!

I nat skulle vi overnatte på en øde ø midt ude i Telemarkskanalen. Det var jeg meget spændt på at prøve. Efter ankomst, lejeropsætning og opdagelse på øen, blev der tændt bål og madlavningen begyndte. Som aften fald på satte vi os alle på spidsen af en stor klippe og nød en lækker bålgrødefuld tomatsuppe med peberpølse og hvidløgsbrød, mens vi

så solen gå ned mellem de tunge grå skyer - en ubeskrivelig dejlig aften ☺

Sidste dag på vandet forløb med en blanding af sol, regn og blæst af skiftende grad. Selvom heftige byger og vindstød af kraftig karakter prægede dagens roning var stemningen høj og humøret godt. Flere gange blev roningen stoppet, da grineflip fik hele båden til at hoppe og årerne til at flyve.

Det var med lidt vemod, ømme hænder og bag, at vi lagde til ved Klovholdt. Her havde vi 4 dage tidligere forhåbningsfulde sat bådene på vandet.

I morgen går turen hjemad. Jeg har virkelig nydt min første langtur og glæder mig allerede nu til den næste!

/Signe Brokjær Nielsen

AARHUS - SAMSE TUR/RETUR

Fra Århus og fra vores daglige rofarvand på Århusbugten kan vi se Samsø. Det gør øen til et eksotisk men ikke helt let mål for en sommerferielangtur. I dagene 8. til 11. juli lykkedes det for denne artikels forfatter sammen med Ida Lind, Karen Svidt, Klan Gravsén og Rolf Thorup at ro fra Århus til Samsø, rundt om øen og tilbage igen. Det var en fantastisk tur, som blev til noget, fordi vejret efter lidt indledende tvivl besluttede sig for ikke at være imod os og siden ligefrem at være med os.

Turen tog fire dage, men vi havde alle sat en ekstra dag af i kalenderen i tilfælde af vejrskift eller andre problemer undervejs. Turen var planlagt i det tidlige forår, så det var med stor spænding, at vejrudsigterne blev studeret i dagene inden afgang. Torsdag den 7. juli så vejr-situationen - med udsigt til regn og østenvind - ikke godt ud. Alligevel mødtes Ida, Klan og jeg, som planlagt, for at købe mad, øl, vin og andre livsnødvendigheder til en langtur, materiellet blev kontrolleret,

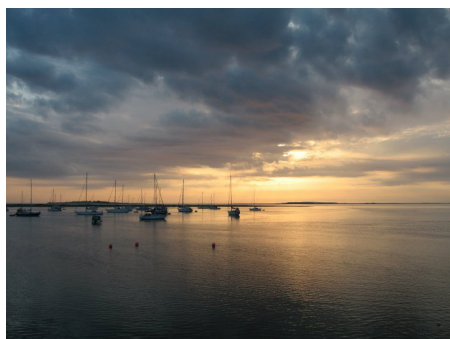
og vi tog hjem i håbet om, at vi næste dag ville være på vej mod Samsø.

Fredag morgen kunne man ikke se Samsø fra Århus, det regnede, og vinden kom fra øst. Efter lidt overvejelser blev Jubii alligevel pakket i regnvej, og vi tog de første rotag mod Samsø. Allerede da vi var ude af havnen, begyndte den optimisme, der måtte være med om bord at sive ud af båden og dens mandskab. Bølgerne var høje, og ved Strandbaren havde vi tre bord vand i båden. Det var øv, så Jubii blev vendt, og vi roede tilbage til klubben. Lettere slukørede måtte vi dog erkende, at med mad til tre dage og øl og vin til fem dage, var nøden ikke af katastrofalt omfang, så turens første frokost med tunsalat blev indtaget i klubhuset på havnen. Vejrudsigterne indgød et håb, som gjorde, at turen kun var udsat ikke aflyst, og da ASR netop var blevet ejer af det udemærkede spil Carcassonne, fandt vi hurtigt ud af at fordrive tiden med strategispil.

Først på eftermiddagen cyklede Rolf ud til Strandbaren for at se på bølger og vind. Da han kom tilbage, var det næsten med ærgrelse, at de mest entusiastiske carcassonnespillere blandt os modtog budskabet om, at vinden havde lagt sig, og vi skulle af sted. Vi nåede lige at pakke Carcassonnespillet ned i båden, inden vi kl. 15 fór ud af havnen, forbi

indsejlingen til erhvervshavnen og sydpå langs containerhavnen. Der skulle lægges kræfter i, hvis vi skulle nå til Tunø samme dag, og det blev der. Vandet var forbavsende roligt, og regnen var hørt op, efter en kort kagepause i Norsminde, fortsatte vi sydpå til Dyngby Hage. Her skulle turens første store beslutning tages: Var det muligt at krydse til Tunø? Det var det, vandet var fint, men over os og rundt om os udspillede der sig et drama. Det var som om, det gode og det dårlige vejr kæmpede om at få overtaget. Det gav sig udslag i flotte scenerier med både stærkt solskin og

meget mørke regnvejrsskyer, som ind imellem mindede os om deres indhold. Det hele blev endelig krydret med en vidunderlig smuk regnbue, som varslede godt for turens videre forløb. Efter krydset syd om Tunø Knob roede vi nord om selve Tunø og lige ind til campingpladsen. Efter en vellykket landgang og efterfølgende teltslagning kunne Rolf ved 23-tiden diske op med en lækker asiatisk inspireret gryderet med mango chutney og lime.

Selvom tiden skulle vise os, at det gode vejr havde sejret, var sejren endnu ikke slået igennem, da vi tidligt om morgenen på dag to stod op på Tunø. Det blæste nemlig, dog mere fra syd end fra øst, men det var - i læ af Samsø - muligt at ro over det smalle stykke mellem de to øer. Med båden godt i læ af de smukke bakker på Samsøs nordlige del satte vi kursen nordover i fint vejr.

Ved Samsøs nordspids ramte vinden fra syd os imidlertid, så vi næsten lå stille i bølgerne rundt om pynten, mens Ida styrede fint på bølgerne, lagde vi andre alle vores kræfter i årtagene, så rundt kom båd og mandskab, selvom om det så kritisk ud på et tidspunkt. Derfra var det nogle meget hårde kilometer i strid modvind ned langs Samsøs nordøstlige kyst til øens gamle havn i Langør. Langør er en naturhavn, som tidligere var Samsøs livsnerve. Under Englandskrigene,

frgtede man, at englænderne også ville erobre Samsø i lighed med Anholt. Derfor blev der udstationeret soldater på øen og anlagt skanser på bl.a. Kyholm og Besser Rev. I dag er Langør et idyllisk og meget fredsommeligt sted. Et af de få steder, hvor følelsen af, at tiden næsten står stille, kan indfinde sig. Det er også her, at Samsø Roklub har klubhus. Efter en hård tur i modvind var det fem meget trætte roere, som ankom til Langør. Her fik vi den hjerteligste og venligste modtagelse af Rie, som er oldfrue i Samsø Roklub.

Egentlig havde vi forinden gjort os tanker om at tage til Bosserne for se på sæler og til Kyholm for at se på skanser, men hverken vind eller kræfter talte for mere roning den dag. Så mens Karen og Ida lånte Ries bil og kørte ud for at købe ind, gjorde herrerne det, situationen indbød til; vi tog os en velfortjent middagslur i klubhuset. Feriestemningen fortsatte om aftenen, hvor vi kørte til Nordby for at spise en god middag bl.a. lam med samsiske råvarer og øl fra Samsø Bryghus til. Tilbage i klubhuset blev det til to spil Carcassonne som afslutning på en pragtfuld sommerferiedag med både hård roning og afslapning i idylliske omgivelser.

Næste dags morgen erklærede Karen med ord, som fortjener at blive bevingede, at hun "havde sovet som

en skudt ko". Således veludhvilede gik turen på dag tre videre ud ad indsejlingen til Stauns Fjord og sydover langs Besser Rev. Stemningen var en smule sammenbidt, for vi huskede alle den hårde tur til Langør dagen i forvejen, og vi vidste ikke, hvad der ventede ved Samsøs sydkyst. Derfor blev der også tanket godt med energi til frokosten i Ballen. Bekymringerne viste sig dog at være overflødige, for vejret udviklede sig kun til det bedre, så i vindstille vejr og højt humør rundede vi Samsøs sydøstlige punkt og satte igen kursen mod vest. Der blev sunget og snakket livligt, mens vi sejlede langs Brattingborgs sydlige jorde. Så med udsigten til spiret på den gamle herregård, som Christian V sammen med en stor del af Samsø forærede

til sin maitresse, Sophie Amalie Moth, drak vi kaffe og spiste kage og snakkede om at tage en dukkert. Det sidste blev dog ved snakken, og turen fortsatte snart med Samsøs vestkyst til styrbord. Kolby Kås blev passeret, og snart lå også Sælvig agter. Kanhave Kanalen var dagens mål, men vi besluttede lige at ro et par skift mere, nu hver vejret var godt. Så først ved Nordby Hede blev båden lagt på land, og Karen ringede til Rie, som kom og hentede os og kørte os tilbage til Langør. Her overnattede vi endnu en nat i Samsø Roklub, men først efter at Klan havde serveret en god og stærk chili con carne, og vi havde spillet de to spil Carcassonne med rødvin til, som efterhånden var turens aftenritual.

Turens fjerde og sidst dag begyndte med, at Rie kom forbi med rundstykker, som vi spiste, inden hun kørte os de ca. tre kilometer til stranden, hvor vi havde lagt båden op aftenen før. Heldigvis var båden der endnu og i god stand, så efter afsked med Rie og Samsø sad vi alle igen i Jubii. Et dejligt aspekt ved at være roer er den venlighed og imødekommenhed, som jeg altid har mødt, i de klubber jeg har gæstet. Den venlighed, hjælpsomhed og imødekommenhed, vi mødte i Samsø Roklub, er dog ud over det sædvanlige.

I varmt, solrigt og perfekt rovejr bevægede vi os i god fart forbi Tunø

på vej tilbage mod hovedlandet. I det dejlige vejr måtte vi dog gøre holdt ved Tunø Knob, hvorfra adskillige sæler flygtede til næsten alle sider, da vi nærmede os. Tunø Knob er et fantastisk sted at stå på en varm sommerdag, der midt ude i Kattegat på ti centimeter vand med udsigt til Århus omgivet af nysgerrige sæler. Der blev taget nogle gode billeder både under og over vandet, inden vi igen var på vej hjem til Århus. Den sidste kendte strækning mod Århus fra syd forbi Saksild, Norsminde og Moesgaard Strand blev roet i adstadigt tempo. Da vi endelig roede ind i havnen, var det efter 168 roede kilometer med mange gode oplevelser i bagagen. Vi manglede dog lige sælerne ved bosserne og skanserne på Kyholm, men det må blive til næste år.

Særlig tak til Rie og Samsø Roklub for stor gæstfrihed og venlighed. Også tak til mine medroere Ida, Karen, Klan og Rolf for en særdeles god tur.

/Espen Kirkegaard Espensen

Formand:

Michael Troelsen
mail: formand@asr.dk

Næstformand / Uddannelseschef:

Sune Mørch Knudsen
mail: uddannelseschef@asr.dk

Kasserer:

Peter Vestergaard
mail: kasserer@asr.dk

Materielforvaltere:

Simon Kvindal
mail: materielchef@asr.dk

Niels Skaaning
mail: materielchef@asr.dk

Instruktionschefer:

Nanna Ebbensgaard
mail: instruktionschef@asr.dk

Kristine Skov Jensen
mail: instruktionschef@asr.dk

Aktivitetschefer:

Merethe Nørager
mail: aktivitetschef@asr.dk rochef@asr.dk

Merle Strand Banggaard
mail: aktivitetschef@asr.dk

Husforvaltere:

Uffe Iversen
mail: husforvalter@asr.dk

Niels Skaaning
mail: husforvalter@asr.dk

Brabrandchef

Johannes Woer

ASR Klubhus

Fiskerivej 7, 8000 Aarhus C
86132248

Brabrand Rostadion

Vandværksvej 14, 8220 Brabrand
86260298

Internet: www.asr.dk

Email: asr@asr.dk

Roformidlingen og emailadresser
på Internettet under "klubben, medlemmer".

Se kodeordet i klubben eller henvend dig på asr@asr.dk.

Meddelelser om **adresseændringer:**
sekretaer@asr.dk

Nyheder m.m. til **ASR-nyt** sendes til:
asr-nyt@asr.dk

Informationslinje: 61662248

Udvalg: <http://www.asr.dk/udvalg.htm>

Ansvarsområder for de enkelte bestyrelsesmedlemmer. Se:
<http://www.asr.dk/bestyrelsen.htm>

KALENDEREN

Oktober 2011

- 01. Danske Mesterskaber, Brabrand
- 15. Copenhagen Harbour Race
- 21.-23. Løvfaldstur
- 25. Klubaften kl. 19.00
- 29. Arbejdsdag & Stranderstrygning, Brabrand

November 2011

- 12.-13. Klargøring, Brabrand
- 17. Generalforsamling ASR kl. 19.00
- 29. Klubaften kl. 19.00

December 2011

- 03. ASR Julefrokost kl. 18.00

Faste aktiviteter

Fællesroning: Tirsdage kl. 17.00
 Søndage kl. 14.00

Brabrand: Mandage kl. 17.30
 Onsdage kl. 17.30

Følg med på opslagstavlen og ASR's hjemmeside: WWW.ASR.DK

